

ת"פ 23506/05/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 23506-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד אור הדאיה
נגד
פלוני הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד שרון קינן

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכתב אישום מתוקן בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן "החוק"), עבירה של **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק ושתי עבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והמתלוננת היו בני זוג תקופה של כשמונה חודשים בעת הרלוונטית לאישומים והתגוררו יחדיו בדירת הנאשם בתל אביב. ביום 6.5.19, בשעת ערב, התקשר הנאשם למתלוננת, שהיתה אותה עת במקום עבודתה ברחוב בן יהודה בתל אביב וביקשה לצאת החוצה על מנת לשוחח עימה. המתלוננת יצאה מהמקום והנאשם פנה אליה באומרו: **"אני אשלח אנשים שירצחו אותך ואת הבנות שלך"**, וזאת לאור חששו של הנאשם כי המתלוננת מצוטטת לו. בהמשך חטף הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת בו אחזה, ניפץ בקבוק בירה על הארץ והורה למתלוננת להצטרף אליו. הנאשם והמתלוננת צעדו ברחוב דיזנגוף ובהמשך תלש הנאשם שרשרת שענדה המתלוננת לצווארה, במשיכתה בכוח, תוך שהוא מכה בגופה באמצעות כובע מצחייה שהיה בידו. בהמשך חטף הנאשם את ארנקה של המתלוננת, שפך את תכולתו, ולאחר שהמתלוננת אספה את התכולה, נטל את התיק, שהכיל כסף מזומן, טלפון נייד, משקפים ותעודת זהות ונמלט מהמקום. כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות שריטה בצווארה.

3. אליבא דאישום השני, שאירע ביום המחרת, 7.5.19, אחה"צ, הגיע הנאשם לדירת המתלוננת בתל אביב והחל לדפוק בחוזקה על חלון דירתה. בשל חששה של המתלוננת כי הנאשם ישבור את החלון יצאה מהדירה. משיצאה המתלוננת מהדירה, נכנס הנאשם לדירה, דחף את המתלוננת בחוזקה על הספה ואיים כי: **"אני אשלח מישהו שיחסל אותך ואת הבנות שלך"**. בתה של המתלוננת הגיעה לדירה והבחינה בנעשה, או-אז פנה הנאשם אליה ואמר: **"אני אתלוש לך את הגרון"**. בהמשך הגיע לדירה, בן דודה של המתלוננת, ונעמד חוצץ בינה לבין הנאשם, ומשניסתה המתלוננת להכנס לחדרה, אחז הנאשם בכתפה

והיכה אותה באמצעות כובעו ודחפה בחוזקה.

4. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוו"ד מטעם הממונה על עבודות השירות.

5. **התובע המלומד**, עמד על נסיבות ביצוע העבירות וטען כי המדובר באירוע מתפתח, כאשר האיומים הופנו כלפי המתלוננת ובנותיה. הפנה לתמונות החבלה (ת/1). הפנה לכך כי התקיפה בוצעה במקום ציבורי ומכאן הדבר מלמד על חומרה. הפנה למהות האיומים, עמד על הערכים המוגנים והפגיעה בהם והפנה לפסיקה. התובע עתר למתחם עונשי כולל אשר לשני האישומים כנע בין 8-18 חודשי מאסר. הפנה לתסקירי שירות המבחן, ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולא עבר טיפול מעמיק ורציני, ומשכך ביקש למקמו בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך הטלת מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

6. **הסנגור המלומד**, עשה ככל שניתן לטובת מרשו תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה. הסנגור עמד על נסיבות ביצוע העבירות וציין כי בין הנאשם למתלוננת פרץ ריב ברחוב, הנאשם היה תחת השפעה קלה של אלכוהול וחבט במתלוננת באמצעות כובעו ותלש את השרשרת. הסנגור הדגיש כי מדובר בנאשם בן 56, נעדר עבר פלילי, שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הסנגור ציין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והודה במיוחס לו מיד ועוד בטרם גיבש ההסדר בין הצדדים. הסנגור הפנה לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם וציין כי מדובר במי שננטש על ידי אמו לאחר לידתו, גדל ללא אם ועלה ארצה בגיל 24-25 בגפו. הסנגור ציין כי הנאשם שוחרר ממעצר לטיפול בבית נועם. הסנגור הפנה לתסקיר בעניינו של הנאשם וטען כי לדידו מדובר בתסקיר חיובי, המלמד על כך שהנאשם לוקח חלק בטיפול ומתמיד בו. עוד הפנה הסנגור לדברי המתלוננת המתוארים בתסקיר. בנסיבות אלו עתר הסנגור לאימוץ המלצות שירות המבחן, המתחשבות בין היתר בטיפול אותו עובר הנאשם ובמצבו הרפואי וביקש להסתפק בענישה הצופה פני עתיד לצד הטלת צו מבחן.

הסנגור הפנה למסמכים עדכניים אודות המשך הטיפול של הנאשם בבית נועם גם בקבוצת הבוגרים - **1/ו**, **2/ו**.

7. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע צער, בושה וחרטה על מעשיו. הנאשם ציין כי מבין את חומרת מעשיו, טען כי מתמיד בטיפול וחש כי חל שינוי במצבו ותודעתו ביחס למעשיו ואישיותו. בנוסף טען כי הפסיק כל שימוש באלכוהול.

דין והכרעה

8. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

9. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על שני מקרים סמוכים בזמן של פרץ אלימות מצד הנאשם כלפי בת זוגו והשמעת איומים כלפיה וכלפי בתה. באירוע הראשון שהתקיים ברחוב הנאשם תקף את המתלוננת בכך שמשך בכוח את השרשרת שענדה לצווארה ובהמשך תקף אותה באמצעות כובעו. למתלוננת נגרמה חבלה של ממש בדמות שריטה בצווארה (ת/1). עובר לכך הנאשם איים עליה כי ישלח אנשים שירצחו אותה ואת בנותיה. הנאשם נטל את תיקה של המתלוננת שהכיל פריטים אישיים ונמלט מהמקום. ביום המחרת הנאשם הגיע לביתה של המתלוננת בתל אביב, דפק על החלון, נכנס לדירה ודחף את המתלוננת על גבי הספה תוך שאיים עליה כי ישלח מישהו שיחסל אותה ואת בנותיה וכשבתה הבחינה במתרחש איים גם עליה כי יתלוש לה את הגרון. בהמשך בנוכחות בן דודה של המתלוננת היכה הנאשם את המתלוננת באמצעות כובעו ודחפה בחוזקה.

10. עם זאת, לאור סמיכות הזמנים, הדמיון והזיקה שבין המעשים מצאתי להשקיף על מעשיו של הנאשם כעל אירוע כולל אחד, ודוק התביעה עצמה עתרה למתחם כולל אשר לשני האישומים - ראו והשוו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.4.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15). אכן המדובר במעשים בעלי חומרה, בעיקר לאור העובדה כי הנאשם תקף את המתלוננת ברחובה של עיר, במקום ציבורי, ומכאן עסקין בתעוזה ובמסוכנות, יחד עם זאת אין המדובר באלימות ברף הגבוה, המדובר במכה באמצעות כובע, כאשר הנאשם תלש עובר לכך את השרשרת מצווארה של המתלוננת והחבלה המתוארת היא שריטה.

מבלי להקל ראש בדברים המדובר בחבלה שאינה מצויה במדרג הגבוה והמתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי בגינה.

האיומים מושא האישומים לא פשוטים כלל ועיקר, המדובר באיומים בפגיעה במתלוננת ובבנותיה, כאשר הנאשם מאיים כי ישלח מישהו שיחסלם וכלפי הבת מציין כי יתלוש לה את הגרון. יחד עם זאת, אין המדובר באיום באמצעות חפץ מדגים או פוגעני. לא התרשמתי כי מדובר במסכת של אלימות או במצב של "טרור משפחתי", כפי שהוגדר בפסיקה.

11. הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה או המערכת הזוגית נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא.

הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי מדובר בתקיפה בתוך מערכת משפחתית או זוגית סגורה המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה, מצבה של הנפגעת הקרועה בין מצב של אלימות המופנית כלפיה אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי או הזוגי והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי הנלווים לעבירות מסוג דא- ראו בין היתר: רע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

12. עבירת האיומים חולשת על הערך המוגן של שלמות הנפש של האדם, תוך אפשרות לחיים חופשיים

מלחצים; ראו לדוגמה ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (1989), כאשר הפסיקה ערכה הבחנה בין איום מילולי לבין איום באמצעות אמצעי מדגים, או אז מתחם העונש ההולם גבוה יותר.

13. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, החבלה שנגרמה למתלוננת (ת/1), בשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, שמנעדה מגוון מאוד בעבירות מסוג דא, **מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר ולו קצר בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.**

ראו בין היתר: רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.15); ת"פ (תל-אביב)

24371-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני (24.2.20); ת"פ (תל-אביב) 33777-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני (9.2.15); ת"פ (תל-אביב) 842-09-15 מדינת ישראל נ' פלוני (20.1.20); עפ"ג (תל-אביב) 17434-02-20 מדינת ישראל נ' גובס (28.6.20); ת"פ (תל-אביב) 69458-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.20); ת"פ (תל-אביב) 64088-02-19 מדינת ישראל נ' עזרא (7.5.19).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

14. הנאשם, בן 56, גרוש מזה שנים רבות וכיום מובטל. הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות מלאה על מעשיו, הודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה ובתוך כך המתלוננת ובתה. לחסכון בהעדת המתלוננת בתיקי אלמ"ב יש ליתן משקל של ממש.

משך כל התקופה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

15. לתיק הוגשו שני תסקירים מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן אשר סקרו את נסיבות חייו של הנאשם ונסיבותיו המשפחתיות. הנאשם, יליד ארצות הברית עלה בגפו ארצה בשנת 1984. הנאשם בן יחיד להוריו וגדל עם אביו בלבד. הנאשם סיים 18 שנות לימוד, בעל שני תארים בתחום הספרות האנגלית והעיתונאות, שירת שירות צבאי מלא בדובר צה"ל ועבד לאורך השנים בתחום העיתונאות. הנאשם סובל ממצב רפואי לא פשוט. הנאשם עבר אירוע מוחי וכתוצאה ממנו סובל כיום ממגבלה תפקודית בכל הנוגע לניידות, יציבות ומאמץ פיזי. בנוסף, סובל מתחלואים נוספים.

16. שירות המבחן התרשם כי על אף שהנאשם גדל בסביבה מתפקדת ונורמטיבית כלפי חוץ, חווה חסכים רגשיים רבים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו. הנאשם שולב בטיפול במסגרת "בית נועם". בתסקיר הראשון תיאר שירות המבחן כי הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול, שיתף פעולה עם הטיפול, התמיד בו והתקדם באופן חיובי. יחד עם זאת, ציין שירות המבחן כי הנאשם מתקשה בהסרת הגנות ומחסומים. כמו כן, ציין שירות המבחן שלא התרשם מקיומה של בעייתיות או תלות כלשהי באלכוהול שהצריכה התערבות ייעודית.

17. משיחות שערך שירות המבחן עם המתלוננת, עולה כי היא תיארה בפניהם שעובר לאירוע הקשר בינה לבין הנאשם היה טוב וכי הקשר בין השניים נותק מאז האירוע באופן מוחלט. יחד עם זאת, הביעה המתלוננת קושי סביב הפרידה מהנאשם וטענה כי היא מתחרטת על יחסה אליו ומשאלתה לחזור אליו עם סיום ההליכים המשפטיים.

18. שירות המבחן סבור כי שילובו של הנאשם בטיפול ב"בית נועם" מפחית את הסיכון במצבו, כי הנאשם מבין את המחיר האישי והרגשי ששילם בעקבות התנהגותו האלימה וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול באופן ברור. לפיכך, ממליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית-טיפולית בדמות צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 200 שעות.

בתסקיר המשלים שירות המבחן מעדכן כי הנאשם סיים את שלב הטיפול במסלול הערב בבית נועם ועתיד להשתלב בשלב הבוגרים. הנאשם גילה חוסר פניות וסירב להמשיך בטיפול. ברם, לאחר ששירות המבחן הסביר לנאשם שוב את פני הדברים, הביע הנאשם הסכמה להשתלב באופן מיידי בטיפול במסלול הבוגרים. עקב התפרצות נגיף הקורונה, המפגשים הקבוצתיים בעת הזו בוטלו.

הסנגור המלומד עדכן היום כי למעשה הנאשם השתלב בהמשך הטיפול בבית נועם בשלב הבוגרים החל מחודש אפריל 2020, והפנה למכתבי המטפלים והסיכום העדכני מבית נועם - 1/ס, 2/ס.

19. התקבלה חוו"ד מאת הממונה על עבודות השירות שמצא את הנאשם מתאים לריצוי עבודות שירות במגבלות.

20. הנאשם שהה במעצר ממש מיום 7.5.19 ועד ליום 13.6.19 ולאחר שחרורו שהה בתנאים מגבילים, תוך ששמר עליהם קלה כחמורה, מבלי שנרשמו לחובתו הפרות כלשהן.

21. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, בהינתן הטעמים שמניתי לעיל, ובתוך כך הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות האמור בתסקירי שירות המבחן, המסמכים העדכניים מבית נועם (1/ס, 2/ס), הטיפול שעבר ועובר הנאשם ועמדת המתלוננת עלי תסקיר מצאתי למקם את הנאשם בתווך שבין תחתית מתחם העונש ההולם לשליש התחתון של המתחם.

22. לא מצאתי בנסיבותיו של תיק זה לסטות ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40 לחוק העונשין.

אכן כבר נקבע כי האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם -

ראו והשוו רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל (24.3.15)**.

23. **אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. 90 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 7.5.19 ועד ליום 13.6.19.

עמוד 5

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 6.9.20 בשעה 08:30, במפקד שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה, כשהוא מצויד בתעודת זהות.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים.

3. צו מבחן למשך שנה מהיום, כהמלצת שירות המבחן.

אני מזהיר את הנאשם כי אי עמידה בצו המבחן, או חס וחלילה פתיחת תיקים חדשים, עלול להוביל להפקעתו, החזרתו של הנאשם לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

4. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום, בסך של 1500 ₪, אשר יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 6.9.20.

התביעה תעביר למזכירות פרטי המתלוננת על גבי טופס כנדרש בתוך 7 ימים מהיום.

צו כללי למוצגים - ככל שישנם מוצגים בתיק זה יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה.

ככל שקיימים פיקדונות בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת - הפיצוי יקוזז מההפקדה, בהסכמת הגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, במעמד הצדדים.